

[Axel Kristensen.]

eksport, det behøver vi såmænd ikke selv, og hvorfor skulle vi så lægge hindringer i vejen for importen? Ja, ja, vi betaler dog vor import med eksport, og når man ude i verden lukker af for vor eksport og kræver tosidede handelsaftaler, er det noget rent snak at tale om det, som om vi kunne gøre, hvad vi ville, og som om vi kunne handle på den måde, retsforbundet siger, sålænge der ikke findes skabt et pengesystem i verden, der giver et mål for værdierne, så man kan handle frit. Det er det, der mangler. Det er fordi den øvrige verden ikke ligesom vi har skabt et ærligt pengesystem igen. Det har vi stort taget gjort i Danmark, men det har man ikke gjort ude i verden. Derfor har man ikke nogen ærlig kurs på pengene, derfor kan man ikke handle naturligt, derfor gennemtvinger man tosidede handelsaftaler. Det er ikke noget, vi råder over. Det er tåbeligt af samfundene, at disse ting ikke bliver bragt i orden, det er rigtigt, og det kan man sagtens stå og påvise, det synes vi alle, men mulighederne for os til at forandre det er ikke til stede.

Vi skal nedbringe statsindgrebene, vi skal skabe den størst mulige frihed, men ønsker man frihed, så må man erkende vilkårene og handle fornuftigt. Tåbelig agitation nytter ikke. De herrer stiller tingene på hovedet, skaber forventninger i befolkningen, som ikke kan holde, gør ubodelig skade og skaber en splittelse i de kræfter, som for alvor skal sættes ind, hvis det skal lykkes os at standse den socialisering, som regeringen bevidst tilsigter gennem hele sin politik. De, der gennem en sådan agitation skaber denne situation, gør ubodelig skade og får et uhyre ansvar for fremtiden.

Arnth Jensen: Når jeg har bedt om ordet under denne debat, er det for at give den højtærede handelsminister lejlighed til overfor dette høje ting at bekræfte eller afkræfte visse forlydender, som ikke blot drøftes i den kreds af handlende, som direkte berøres af dette forhold, men som efter min mening har betydelig interesse også for den almindelige befolkning.

Det er fra handelsministeriet og vare-direktoratet flere gange meddelt, hvor meget der på importplanen for 1949 var afsat til import af automobiler, og i en artikel i „Bil og Motor“ for januar måned skriver handelsminister Krag følgende — jeg beder om tilladelse til et ganske kort citat —:

„Det kan således nævnes, at man på England vil udstede bevillinger til import af lastautomobiler for 9 mill. kr. og af

personautomobiler for 7½ mill. kr., medens de tilsvarende tal for 1948 var 6,15 mill. kr. og 5,25 mill. kr.“

Disse tal betyder jo en lille stigning i forhold til sidste år, og det kan ikke nægtes, at forhandlerne deri har set et lille lyspunkt. Det er imidlertid meddelt mig, at dette lyspunkt stadig er udeblevet. I hvert fald er der indtil slutningen af marts måned, i hvert fald indtil den 22. marts, overhovedet ikke udstedt bevillinger. Man har prøvet på at få at vide, hvornår disse bevillinger bliver udstedt, men det er ganske umuligt at få det oplyst. Derimod er der et forlydende fremme om — og jeg har grund til at tro, at det stammer fra pålidelig kilde —, at efter de tal, som den højtærede handelsminister har nævnt i sin artikel, er det rigtigt, at der er 4½ mill. kr. til rådighed til import af lastautomobiler fra England i det første halvår, men af disse 4½ mill. kr. er der forlods disponeret over 2,8 mill. kr. til statsbanerne til busser og lastvogne og over 0,8 mill. kr. til særlige forhold, herunder hær og flåde samt Grønlands styrelse. Det, der så bliver tilbage, er 0,9 mill. kr. til brug for erhvervslivet, og nu hævder man, at der også er disponeret over dette beløb, således at der overhovedet intet kontingent bliver at fordele gennem de sædvanlige kanaler, nemlig landets automobilforhandlere.

Det hævdes endvidere, at beløbet på de 2,8 mill. kr. til De Danske Statsbaner skulle være fordelt til kun 3 importfirmaer, som leverer direkte, hvorfor følgelig hele dette store kontingent også går udenom automobilforhandlerne.

Nu spørger jeg den højtærede handelsminister, om dette er rigtigt.

Med hensyn til personvognene har der også foreligget nogle oplysninger. Dér er det meddelt forlængst, at vi kunne vente ca. 2 250 personvogne indført. Nu hævdes det også fra en side, som jeg ikke har grund til at tvivle på, at den første halvdel er kommet i det første halvår, og deraf har langt den største part været forbeholdt hyrevogne, ja, man har nævnt overfor mig, at kun 135 automobiler skulle ud til almindeligt brug. Når vi så tænker på, hvilke regler man hidtil har fulgt, hvor visse såkaldte privilegerede klasser har fået vognene, læger, embedsmænd, dyrlæger o. s. v., så kan jeg godt forstå, at alle de anmodninger, som vi rigsdagsmænd majsommeligt afleverer enten i varedirektoratet eller til handelsministeren, får den samme behandling, idet man får den trykte formular tilbage med meddelelse om, at i øje-